

בש"פ 7532/16 - מדינת ישראל נגד אחמד חסארמה

בבית המשפט העליון

בש"פ 7532/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

אחמד חסארמה

המשיב:

בקשה להארכת מעצר רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

(9.10.2016)

ז' בתשרי התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד בתשבע אבגז

בשם המבקשת:

עו"ד תמי אולמן

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר רביעית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 12.10.2016 או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 29649-05-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש ביום 17.5.2015 כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) בצירוף סעיף 301 וסעיף 29 לחוק; ועבירות בנשק לפי סעיף 144(א)+(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק.

3. בקצרה יתואר כי על פי כתב האישום, בין משפחתו של עלי חסארמה ז"ל (להלן: המנוח) לבין משפחת המשיב קיים סכסוך ממושך ואלים, על רקעו חשדו המשיב ודודו, אברהים חסארמה ז"ל (להלן: אברהים), כי המנוח היה מעורב ברצח אחיו של המשיב. עקב חשד זה קשרו המשיב ואברהים קשר לרצוח את המנוח ולשם כך פנו לחברו של המשיב, אייל הייב (להלן: אייל), וביקשו כי ימית את המנוח בתמורה ל-150,000 ש"ח, וזה האחרון נענה לבקשתם. תוכניתם של השלושה הייתה לירות במנוח ביום 17.4.2014 בזמן שהוא נוהג במשאיתו ביער אחיהוד (להלן: היער). השלושה שיתפו בכוונתם את בן דודו של המשיב, אחמד יוסף חסארמה (להלן: אחמד יוסף), אשר סיפק למשיב אקדח לצורך מימוש התכנית. ביום 18.7.2014 המתין אייל למנוח ביער, כשהוא מצויד באקדח, בכפפות ובמסיכה שהעביר לו המשיב, ומשנותר המנוח לבדו כשהוא נוהג במשאית, יצא אייל ממקום המסתור וירה בו באופן שהביא למותו. לאחר מכן נפגשו המשיב ואברהים עם אייל ושילמו לו 30,000 ש"ח בתמורה להמתת המנוח, ותוך שהם מבטיחים כי היתרה תשולם לו מאוחר יותר. יוער כי אברהים עצמו נרצח כחצי שנה לאחר מותו של המנוח.

ההליכים עד כה

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וביניהן הודאתו של אייל; הודאתו של אחמד יוסף בפני מדובר; והאזנות סתר. בנוסף, נטען כי לחובת המשיב קמה עילת מעצר סטוטורית לפי סעיפים 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג), 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, זאת לאור העבירה החמורה המיוחסת לו והתכנון שקדם לה. המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר אולם עתר לקבלת תסקיר מעצר בעניינו לצורך בחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר. בית המשפט המחוזי (השופט י' ליפשיץ') דחה בקשה זו ביום 30.7.2015 בקבעו כי עסקינן במקרה בו חלופת מעצר לא תסכון ועל כן הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. בתום תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב, המבקשת הגישה בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיב (בש"פ 1130/16). בית משפט זה (השופט א' חיות) קיבל חלקית את הבקשה והורה על הארכת מעצרו של המשיב בשישים ימים, אך זאת בכפוף לקבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לצורך בחינת אפשרויות של חלופת מעצר וכן מעצר בפיקוח אלקטרוני (להלן: החלטת השופט חיות). זאת, בשם לב לקצב האיטי של התקדמות ההליך והצפי לבקשות נוספות להארכות מעצר.

6. תסקיר מעצר בעניינו של המשיב הוגש ביום 10.4.2016, במסגרתו לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר. שירות המבחן העריך כי למשיב נטייה להתנהגות פורצת גבולות וכי קיים סיכון גבוה להישנות אירועים אלימים דומים, על אחת כמה וכמה כשהסכסוך בין הצדדים עודנו בעיצומו. בנוסף, נקבע כי המפקחים שהוצעו על ידי המשיב אינם יכולים להוות גורם מציב גבולות עבורו. לאחר שמיעת טענות הצדדים, לרבות בחינת המפקחים

המוצעים, בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות העניין המשיב לא עבר את הרף הנדרש לצורך שחרורו לחלופת מעצר. זאת, לאור אופי הפרשה, רמת מעורבותו של המשיב בה והקשיים העולים מהחלופה המוצעת. על כן, בית המשפט הורה כי המשיב יותר במעצר.

7. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי במסגרתה הציע חלופת מעצר נוספת. במסגרת תסקיר מעצר שהוגש ביום 29.5.2016 התרשם שירות המבחן כי אין ביכולת המפקחים הנוספים שהוצעו כדי להפחית באופן משמעותי את הסיכון להישנות מעשים פורצי גבולות, ועל כן לא המליץ לשחרר את המשיב ממעצר. לאחר שמיעת טענות הצדדים, לרבות התרשמות מהמפקחים המוצעים, ולאחר קבלת חוות דעת יחידת האיזוק האלקטרוני, בית המשפט המחוזי הורה ביום 14.6.2016 על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני במקום החלופה שהוצעה, בכפוף לערבויות ולהפקדה כספית. ואולם, ערר שהגישה המבקשת על החלטה זו התקבל (בש"פ 4842/16) ובית משפט זה (השופט ע' פוגלמן) הורה על הותרתו של המשיב במעצר, זאת, מאחר שלא נמצאו טעמים של ממש לסטות מהמלצת שירות המבחן (להלן: החלטת השופט פוגלמן).

8. ביני לביני המבקשת הגישה שתי בקשות להארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 3094/16 ובש"פ 5523/16), אשר התקבלו, ומעצרו של המשיב הוארך בהתאם.

9. בכל הנוגע למהלך הדיונים בתיק העיקרי, הרי שבקצרה יצוין כי ביום 20.5.2015 הוקרא כתב האישום למשיב והדיון למתן מענה נדחה מעת לעת. ביום 9.3.2016 התקיים מועד ההוכחות הראשון ומאז התקיימו 11 ישיבות הוכחות ונשמעו 28 עדי תביעה. בסוף ישיבת ההוכחות האחרונה, ביום 4.9.2016, נקבעו שמונה מועדי הוכחות נוספים, כאשר האחרון ביניהם קבוע לתחילת חודש פברואר 2017.

הבקשה

10. בבקשה שלפניי, המבקשת עומדת על אותן עילות המעצר שעמדו ביסוד ההחלטה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, ובעיקר המסוכנות הגבוהה המיוחדת לו. בהקשר זה, המבקשת מפנה להחלטת השופט פוגלמן ומציינת כי כתב האישום חושף מסוכנות של ממש מצד המשיב וזאת נוכח אופי העבירות והתכנון שקדם להן. עוד טוענת המבקשת כי הסכסוך בין המשפחות עודו פעיל ועלול להעמיד בסכנה את המשיב ואת מפקחיו. לבסוף, מציינת המבקשת כי השיקולים שעמדו בבסיס החלטת השופטת חיות אינם עומדים עוד, זאת לאור ההתקדמות המשמעותית שחלה בניהול ההליך העיקרי.

11. המשיב, מנגד, סבור כי התנהלותה של המבקשת בעניינו מחייבת את שחרורו ממעצר בשלב זה. המשיב ציין כי אך לאחרונה תיקנה המבקשת את כתב האישום באופן שנוספו לו עשרה עדי תביעה – דבר שיוביל, לטענת המשיב, להארכת פרשת התביעה. המשיב מוסיף וטוען כי בעניין אחר שנסיבותיו דומות לעניינו (בש"פ 4744/15 מדינת ישראל נ' ג'בארין (20.9.2016) (להלן: עניין ג'בארין)), הורה בית משפט זה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. המשיב סבור כי יש להורות כן אף בעניינו, והוא ביקש כי יתאפשר לו להציג מפקחים אחרים, שכן מאז תסקירו האחרון של שירות המבחן חלפה כחצי שנה.

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים המצורפים לה, ושמעתי את טענות הצדדים בדיון שבפניי, מצאתי כי מכלול השיקולים מצדיק את קבלת הבקשה להארכת המעצר.
13. ככלל, בהליך הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנתמכת בחזקת החפות, לבין אינטרס השמירה על בטחון הציבור. וכבר נקבע כי בעת עריכת איזון זה ישקול את בית המשפט, בין היתר, את חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות ההליך; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; ומידת המסוכנות הנשקפת מימנו (ראו למשל: בש"פ 1640/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 20 (17.3.2016); בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 (29.11.2012)).
14. במקרה שלפניי, נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה נוכח עבירת הרצח המיוחסת לו בכתב האישום. לא למותר לציין כי הלכה היא ששחרור נאשם המואשם בביצוע רצח בכוונה תחילה ממעצר מאחורי סורג ובריח יעשה אך במקרים נדירים ובנסיבות יוצאות דופן (ראו: בש"פ 8291/15 אבו זעילה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.12.2015); בש"פ 3517/14 מדינת ישראל נ' גורבאן, פסקה 12 (25.5.2014)). בנוסף, עבירת הרצח היא עבירה המקימה חזקת מסוכנות, אותה ניתן לסתור רק בנסיבות יוצאות דופן (ראו למשל: בש"פ 6888/13 דלו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.10.2013)). נסיבות אלה אינן מתקיימות בעניינינו, בו בוצע הרצח תוך תכנון מוקדם וממניע של נקמה. עמדה זו מתחזקת אף נוכח הימשכות הסכסוך האלים בין המשפחות, אשר לא חדל מלגבות קורבנות ועלול לפגוע במשיב ובמפקחיו אם ישוחרר. יתרה מזאת, התסקירים שהוגשו עד כה על ידי שירות המבחן לא באו בהמלצה לשחרור המשיב, אלא עמדו על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו וזאת אף בשים לב לנטייתו להתנהגות פורצת גבולות. לבסוף, יוער כי בעניין ג'בארין, ממנו מבקש המשיב להיבנות, מדובר היה בנסיבות שונות וייחודיות מאלו שבעניינינו ואין בו כדי להועיל למשיב. על כן, ועל אף הימשכות ההליכים, המסוכנות הברורה הנשקפת מהמשיב, הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו מטה את הכף לעבר המשך מעצרו.
15. זאת ועוד, ישנו צפי להתקדמות משמעותית בתיק מכאן ואילך. עתה קבועים שלושה מועדי הוכחות בבית המשפט המחוזי בתקופת המעצר המבוקשת וחמישה מועדים נוספים קבועים לחודשיים לאחר מכן. עם זאת, מצאתי כי יש מקום לקבוע מועדי הוכחות נוספים בתקופת ההארכה, ואני מורה למבקשת לבקש זאת מבית המשפט המחוזי.
16. סוף דבר, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים, החל מיום 12.10.2016 או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 29649-05-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ז (13.10.2016).

ש ו פ ט

